

Nem kellett volna megtörténnie

Bezdáni kegyeletadás az isterbáci áldozatoknak

Hatvanhárom esztendővel ezelőtt 124 ártatlan bezdáni magyart végeztek ki a néhány kilométerre levő Isterbácon, róluk emlékeztek meg szombaton az Alsó temetőben. Az áldozatok nem voltak hősök, de bűnösök sem, nem viseltek fegyvert, egyszerű emberek, magyarok voltak. Az előző évekhez hasonlóan az idén is a Vajdasági Magyar Demokrata Párt volt a kegyeletadás szervezője a helyi közösség támogatásával, és ezúttal is igen nagyszámú érdeklődő jelenlétében emlékeztek meg az ártatlanul kivégzett bezdáni magyar emberekről.

Zélicity Mihály főtisztelendő tartott szentmisét, majd az emlékkeresztnél elhelyezték a kegyelet virágait. Először fordult elő, hogy a három magyar párt közösen koszorúzott. A VM DP, a VM DK és a Vajdasági Magyar Szövetség nevében **Fejes István**, **Horváth Ódry Márta** és **Mátyus Béla**, továbbá a bezdáni helyi közösség nevében **dr. Pfaff Mihály** és **Dercic Livia** koszorúzták meg az isterbáci áldozatok emlékművét. Megkoszorúzták a magyar honvédek sírját is, akiket ugyancsak akkoriban végeztek ki. A magyarországi csatájai önkormányzat és a Vitézi Rend nevében **Vitéz Kovács Antal** polgármester, a Trianoni Társaság nevében pedig **Neveda Ferenc** helyezte el a nemzet koszorúját.

Az Alsó temetőben való megemlékezés után alkalmi műsort mutattak be a színházban. A helyi Petőfi Sándor Művelődési Egyesület tagjai verseket adtak elő, fölépített továbbá az iskola kórusa és az egyházi kórus is. Neveda Ferenc, a VM DP nyugat-bácskai körzeti szervezetének elnöke mondott alkalmi beszédet. Egyebek között rámutatott a nemzeti összefogás szükségességére Magyarországon és a Délvidéken egyaránt. Errefelé ez már szerencsére tapasztalható is, bizonyítja ezt az is, hogy ezúttal első ízben sor került arra, hogy a három magyar párt képviselői együtt koszorúztak. Nagy csalódást okozott viszont a 2004. december 5-i népszavazás a kettős állampolgárságról. Azóta sajnálatos módon kettős másodrendű polgárként érezheti magát a vajdasági magyarság – mondta egyebek között Neveda Ferenc.

Újból fölmerült a kérdés: meg kellett-e ennek történnie egyáltalán? Tíz év kellett ahhoz, hogy megértsék a szerbek, muzulmánok, horvátok, albánok, hogy együtt kell élnünk, egymás mellett, békésen.

■ H. Á.